Číslo 62 **Září 2026**

DOBRKOV, LHOTKA, ZALUŽÍ, SLAVČE, MOHUŘICE, KEBLANY, LNIŠTĚ

Obecní zpravodaj

Oslavili jsme 840 let od první písemné zmínky o Mohuřicích

Letošní rok se do dějin Mohuřic zapíše zlatým písmem. Připomínáme si totiž **840 let od první písemné zmínky o naší osadě**. Historické kořeny Mohuřic sahají hluboko do středověku, konkrétně do roku **1186**, z něhož pochází první dochovaný písemný záznam o existenci osady.
Toto významné výročí jsme si připomněli velkou společnou oslavou, která přilákala nejen místní obyvatele a rodáky, ale také mnoho hostů z okolí.
Oslavy odstartovaly **25. července 2026 ve 14 hodin** slavnostním zahájením na návsi. Moderování celého odpoledne se ujal **Tomáš Krátký**, který svou energií, pohotovostí a dobrou náladou přivítal všechny přítomné a provedl je celým programem.

Poté na pódium nastoupila kapela **Podhoranka**, která nás svým hudebním doprovodem a neutuchající energií provázela po celý den a postarala se o skvělou náladu napříč všemi generacemi.
Pamatovalo se samozřejmě i na nejmenší návštěvníky. Pro děti bylo připraveno malování na obličej, kreslení křídami, omalovánky, skákání přes švihadlo a nechyběl ani oblíbený skákací hrad.
Dospělí si mezitím mohli prohlédnout výstavu historických fotografií zachycujících Mohuřice od minulosti až po současnost. K vidění byla rovněž videodokumentace místní masopustní koledy a prvomájových průvodů alegorických vozů.

Mezi milými hosty byl také **pan Pavel Rožboud ze Včelné**, který ve svém krátkém projevu zavzpomínal na svou celoživotní zálibu v malování obrazů a tvorbě keramických mozaik. Díky rodinným vazbám k Mohuřicím vytvořil při příležitosti výročí obraz **„Náves Mohuřic“**, který následně slavnostně předal starostce obce Slavče **Haně Vojtové**.

Pan Rožboud naší osadě věnoval nádherné dílo, které s mimořádným citem zachycuje mohuřickou náves a zároveň v sobě nese silný osobní příběh a vztah k tomuto místu. Velmi si tohoto velkorysého daru vážíme a jeho autorovi přejeme pevné zdraví, neutuchající tvůrčí inspiraci a mnoho dalších radostných chvil u malířského stojanu.

Slova se následně ujala také **starostka Hana Vojtová**. Ve svém projevu přivítala rodáky, současné obyvatele Mohuřic i ostatní hosty a poděkovala všem, kteří věnovali svůj čas, trpělivost a energii přípravám oslav. Právě díky jejich práci jsme se mohli v tento den společně setkat a užít si příjemné chvíle. Všem přítomným popřála dobrou náladu a mnoho krásných okamžiků nejen během oslav, ale i v dalších dnech.

Dalším vzácným hostem byl **PhDr. Jan Šimánek, etnograf Jihočeského muzea v Českých Budějovicích**, který ve svém vystoupení připomněl bohatou historii osady od jejích počátků až po současnost. Zmínil se také o tradici místního masopustu, jeho obnovení a významu pro společenský život obce.
Během programu samozřejmě nechybělo ani bohaté občerstvení. Návštěvníci se mohli osvěžit u stánků i v naší malé hospůdce. Pekla se selátka, nechyběly vynikající domácí koláče a zelňáky, které s láskou napekly místní ženy, ani výborný kváskový chléb se škvarkovou pomazánkou.
S postupujícím odpolednem atmosféra na návsi stále více ožívala. Dobré jídlo, pití a hudba všechny příjemně naladily a prostor před pódiem se postupně zaplnil těmi, kteří si přišli zazpívat a zatancovat. Kapela držela skvělý rytmus a na jednom místě se tak potkávaly všechny generace – od těch nejmladších až po naše dříve narozené spoluobčany.
Tím nejhezčím na celém odpoledni však bylo především společné setkání lidí. Oslavy splnily svůj hlavní účel – **propojily sousedy, přátele i rodáky**. U stolů a stánků se živě debatovalo, lidé si našli čas popovídat s přáteli, které dlouho neviděli, a pamětníci s láskou vzpomínali na staré časy. Smích a dobrá nálada se nesly celou návsí a znovu ukázaly, že v Mohuřicích stále dokážeme držet při sobě.
Když ve večerních hodinách dohrála hlavní kapela, oficiální program sice skončil, ale domů se ještě nikomu příliš nechtělo. Na návsi začal společný úklid, do kterého se ochotně zapojili organizátoři i dobrovolníci. Ani tato práce však nebyla bez hudby a dobré nálady.
Na pomoc totiž přišli naši místní muzikanti, kteří se chopili svých nástrojů. Za doprovodu **dvou heligonek, klarinetu a bubínku** se zpívalo, povídalo a vzpomínalo až do půlnoci.

Tato spontánní lidová zábava se stala tou nejkrásnější tečkou za celými oslavami a potvrdila, že **v Mohuřicích dokážeme držet při sobě nejen při zábavě, ale i při práci**.

Martina Kolářová

Hostinec U Tropů ve Lništích

Lniště jsou částí obce Slavče již od roku 1961. Přestože zde v současné době trvale nežijí ani tři desítky obyvatel, až do druhé světové války jich sčítací komise evidovaly vždy přes sto; na sklonku 19. století dokonce 164. To už byl počet obyvatel, při němž se v minulosti vyplatilo otevřít v obci hospodu.
Lnišťský hostinec se nacházel ve statku čp. 13 uprostřed místní zástavby. Historicky byl spjat s rodinou Tropovou, která v něm působila od konce 19. století. Prvním známým hostinským byl Blažej Trop (1828–1912), rodák z Mohuřic, který se do Lnišť přistěhoval se svou manželkou Rosalií a dětmi v roce 1876.
Tropovi byli především hospodáři a provoz hostince pro ně představoval vedlejší zdroj příjmu. Přes den byli stejně jako všichni sousedé zaneprázdněni prací na poli a péčí o zvířectvo, večer otevírali lokál a vítali v něm místní štamgasty. V neděli bývalo otevřeno celý den a do Lnišť se často vydávali i hosté z okolí, pro něž byl vedle zlatavého moku lákavý také kuželník. Výjimkou nebyli ani Svinenští. Místní je však v oblibě neměli a nelichotivě jim přezdívali „flekani“.
Jako první z manželů Tropových zemřela Rosalie, která v roce 1898 ve svých 67 letech podlehla rakovině žaludku. Ovdovělý Blažej Trop však nezůstal ve Lništích sám – rodinný statek předal svému synu Janovi, jenž si sem přivedl manželku Marii ze Soběnova a vedle hospodářství převzal i provoz hostince. Z domu neodešla ani dcera Františka, která se v roce 1880 provdala za zedníka Václava Lysáka.
Václav a Františka Lysákovi se později přestěhovali se svými dětmi do stavení čp. 2. Radost z nového domova ovšem netrvala dlouho. V roce 1912 zemřel Blažej Trop, opora rodiny a legenda lnišťského hostince, a krátce po propuknutí první světové války byl jejich syn Václav Lysák (1893–1963) odveden k 29. zeměbraneckému pěšímu pluku. V únoru 1915 jako vojín padl v Karpatech do ruského zajetí, kde strávil další dva roky. Teprve 1. července 1917 se v Bachmutu přihlásil do legií, kam byl 10. ledna následujícího roku zařazen. Dlouhá a strastiplná cesta z Donbasu do vlasti skončila až 1. června 1920, kdy byl Václav Lysák demobilizován.

Krátce po návratu se Václav Lysák oženil s Kateřinou Hokrovou z Olešnice. Novomanželé se usadili u Lysáků, kde s nimi žila ještě Václavova matka Františka a sestra Rozálie. Brzy nato, v roce 1927, zjistili, že jejich příbuzný Jan Trop bude prodávat statek s hostincem, k němuž měli rodinné vazby. Lysákovi se s Tropovými rychle dohodli a ještě v témže roce budovu odkoupili za 20 000 Kč.
V té době už měli Václav a Kateřina Lysákovi dvě dcery, Jarmilu a Marii, které v nově zakoupeném statku prožily dětství a mládí. Od časů Tropových se toho v chalupě mnoho nezměnilo. Všední dny byly spojeny s těžkou prací a potem na poli i ve stájích, nedělní odpoledne zase s příchodem výletníků a provozem lokálu.
Václav Lysák s oblibou vyprávěl příchozím poutavé historky ze své anabáze. Byl nejen dobrým vypravěčem, ale také vášnivým čtenářem. U nejrůznějších knih trávil spoustu času a manželka Kateřina se se slovy „Dědo, už nečti, dobytek bučí!“ dovolávala pomoci a vytrhávala ho ze světa příběhů.
Pod vedením manželů Lysákových fungovala hospoda přibližně do roku 1950. Po jejím uzavření zmizel ze vrat nápis „hostinec“, prostory lokálu přestavěla dcera Jarmila s manželem Bohuslavem Růžičkou na obytné místnosti a lnišťský lokál zůstal už jen ve vzpomínkách sousedů a štamgastů.
S uzavřením hostince si mnozí kladli otázku, jaký průběh bude mít ve Lništích masopustní průvod, jehož tradiční součástí byla právě zastávka na sále. Brzy se však ukázalo, že obavy o osud masopustu byly zbytečné: koledníci ani po zániku hostince návštěvu vesnice nikdy nevynechali. Už řadu let sem vždy v pátek přichází koleda z Mohuřic, která se dopoledne nejprve vydává do Lnišť, poté do Keblan a celodenní program zakončuje obchůzkou Mohuřic a setkáním v tamním lokále.
V polovině 50. let odkoupili statek s bývalou hospodou manželé Vachtovi. Jarmila a Bohuslav Růžičkovi tehdy přesídlili do svého nového domu v Trocnovské ulici v Trhových Svinech. Rodiče Lysákovi se asi na rok usadili v malém domku v sousedství někdejšího hostince. Když pro ně dcera s manželem připravili bydlení u sebe doma, odešli ze Lnišť nastálo.
Po příchodu do Trhových Svinů se život manželů Lysákových změnil. Kateřina zůstala v domácnosti, zatímco Václav se stal zedníkem v Igle. Po mnoha letech strávených za pípou si užíval také volné večery, během nichž se věnoval četbě a návštěvám místního kina. To ho nadchlo natolik, že nevynechal snad ani jeden promítaný film.
V domě své dcery Jarmily manželé Lysákovi spokojeně dožili. Václav zemřel v roce 1963 ve věku 69 let, Kateřina v roce 1985 ve věku 86 let.
Jak už bylo uvedeno výše, hostinec ve Lništích ukončil svou činnost dávno předtím, než ho mohli navštívit dosud žijící pamětníci. Většinu informací jsme proto museli dohledat v archivních materiálech. Za poskytnutí dalších informací a předání osobních vzpomínek bych na tomto místě rád poděkoval paní Marcele Kahounové a obyvatelům Lnišť.
Pokud byste mohli článek o lnišťské hospodě doplnit nebo poskytnout informace o historii hostinců v Dobrkovské Lhotce, Keblanech, Mohuřicích, Slavči, případně také v Čížkrajicích a Kamenné, kontaktujte mě prosím e-mailem na adrese kronikaTS@gmail.com nebo telefonicky na čísle +420 720 110 894. Tyto informace bych využil v připravované knize Od hospody k hospodě o historii současných i zaniklých hostinců na Trhovosvinensku.

Foto: archiv B. Růžičky a M. Průky.

Mgr. Matěj Průka,
kronikář města Trhové Sviny

Použité zdroje:
TRIPES, Jan. Život občanů v letech minulých. In: Obecní zpravodaj [Slavče], 2021, č. 47.
Sčítací operáty jihočeských archivů (1890, 1900, 1910, 1921). In: DigiArchiv SOA v Třeboni [online]. [cit. 2026-08-20].
Václav Lysák. In: Československá obec legionářská [online]. [cit. 2026-08-20]. Dostupné z: https://www.csol.cz/legionar/63769/.

Hasičský Srandamatch v Dobrkovské Lhotce opět přilákal desítky návštěvníků

V sobotu 29. srpna 2026 se v Dobrkovské Lhotce uskutečnil již 5. ročník hasičského Srandamatche. Letošní ročník se vydařil na jedničku – návštěvnost předčila naše očekávání, počasí bylo ideální a především panovala skvělá nálada mezi soutěžními týmy i návštěvníky.

Do Dobrkovské Lhotky dorazily hasičské týmy z Chlumu nad Malší, Čížkrajic, Mohuřic, Šalmanovic, Nových Hradů a Nežetic. Společně s domácím týmem se postaraly o pořádnou dávku soutěžního nasazení, zábavy a samozřejmě i smíchu.

Letošní setkání však nebylo jen o soutěžení. Při úvodním nástupu jsme si připomněli našeho kamaráda Luďka Kabeláče, který nás opustil před dvaceti lety.
Několika slovy jsme zavzpomínali na jeho život a jeho památku společně uctili minutou ticha.
Významným momentem letošního roku bylo také 95. výročí založení hasičského sboru v Dobrkovské Lhotce. Při této příležitosti jsme si připomněli historii místního sboru a jeho začátky. Je krásné vidět, že tradice dobrovolných hasičů v obci stále žije a daří se ji předávat dalším generacím.
A jak už bývá u našeho Srandamatche zvykem, soutěžní disciplíny rozhodně nebyly obyčejné. Hasičský útok tentokrát zahrnoval jízdu raftem pro koš, motání hadic a následně tradiční požární útok. Ani štafeta nezůstala pozadu – byla sestavena stejně jako v loňském roce a nejednomu soutěžícímu se po jejím absolvování pořádně zamotala hlava.
O občerstvení bylo postaráno po celý den. Návštěvníci si mohli pochutnat na klobáskách, pikadorech a domácích moučnících a nechybělo samozřejmě ani dobře vychlazené pivo.

Celý den se nesl ve znamení přátelského setkání, sportu, humoru a dobré nálady. Jsme moc rádi, že si k nám našlo cestu tolik návštěvníků i soutěžních týmů.
Velké poděkování patří také obci Slavče, která náš Srandamatch sponzorsky podpořila. Velmi si této podpory vážíme a děkujeme za přízeň, díky níž můžeme tuto hasičskou tradici udržovat a akci každoročně pořádat.
Děkujeme všem, kteří za námi dorazili – ať už si zasoutěžit, podpořit své hasiče, nebo si jen užít příjemné odpoledne s přáteli. Velké díky patří také všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci celého dne.
Těšíme se zase za rok!

Za SDH Dobrkovská Lhotka
Bc. Kateřina Matějková

Dětský den trochu jinak aneb Bezpečné prázdniny u rybníka

Letošní dětský den, který se konal 18. července 2026, byl v mnohém netradiční. Zatímco v minulých letech se děti setkávaly na návsi, kde na ně čekala různá stanoviště plná her a úkolů, letos jsme se rozhodli využít krásné místo, které máme přímo u nás – rybník a jeho okolí. Ukázali jsme tak, že rybník nemusí sloužit pouze ke koupání nebo chytání ryb. Jeho okolí může být také skvělým místem pro příjemnou procházku, při níž na děti čeká spousta zábavy, her, poznávání a nových zkušeností.

Protože se dětský den konal během letních prázdnin, kdy bohužel roste i riziko dětských úrazů, zvolili jsme pro letošní rok téma „Bezpečné prázdniny“. Jednotlivá stanoviště byla zaměřena především na bezpečnost při letních sportech a aktivitách. Děti si mohly své znalosti ověřit prostřednictvím hádanek, otázek, praktických ukázek i různých úkolů.
Velkým přínosem byla pomoc dobrovolných hasičů, kteří svým nadšením a smyslem pro detail připravili dětem opravdu nezapomenutelné zážitky. A že si dali záležet, bylo vidět na každém kroku. Děti si mohly zastříkat z hasičského vozu, prohlédnout si hasičskou techniku a vybavení, vyzkoušet chůzi po laně i jízdu na raftu. Dozvěděly se také, jak správně postupovat v případě zranění při jízdě na kole, jak bezpečně odstranit klíště nebo které lesní plody a letní ovoce jsou jedlé a kterým je naopak lepší se vyhnout. Nechyběla ani střelba z luku, která se těšila velké oblibě především mezi kluky.

Od 17 hodin čekalo na děti další zpestření v podobě divadelního představení souboru JÁ TO JSEM, který zahrál známou pohádku o Otesánkovi. O dobrou náladu se postaral také veselý ovocný bar s osvěžujícími nápoji, skákací hrad a oblíbené malování na obličej.
Ani dospělí nepřišli zkrátka. Večer jim zpříjemnily kapely Patrola a 100 KA, které se postaraly o skvělou atmosféru a příjemné posezení. Samozřejmě nechybělo ani tradiční pečené prasátko. Bylo jako vždy výborné a velmi rychle se po něm zaprášilo.
Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě a průběhu dětského dne jakýmkoli způsobem podíleli – ať už pomohli s přípravou stanovišť, technickým zajištěním, občerstvením či programem, nebo věnovali svůj čas a energii dětem. Bez jejich pomoci by tento den jednoduše nebylo možné uskutečnit.
Děkuji také všem dětem a rodičům, kteří dorazili a společně s námi vytvořili krásnou atmosféru. Věřím, že jsme si letošní dětský den užili všichni a že si děti odnesly nejen spoustu zážitků, ale také několik důležitých rad, které se jim během letních prázdnin mohou hodit.
Velké poděkování patří také obci Slavče, která naši akci podpořila. Velmi si této podpory vážíme, stejně jako pomoci všech sponzorů a partnerů, kteří nám umožňují pořádat akce pro děti i širokou veřejnost.

Bc. Kateřina Matějková

Nový školní rok 2026/2027 už klepe na dveře

Prázdniny, dovolená a čas strávený u vody jsou za námi a my se plni očekávání vracíme do zažitého rytmu všedních dnů – do práce, školy a školky. Někdo má obavy z nového kolektivu či nové paní učitelky, jiný se těší na nové zážitky a kamarády. To vše k září patří.
Ve školce se snažíme o co nejhladší průběh adaptace nově příchozích dětí. Odloučení od maminek se někdy bez pláče neobejde, ale smyslohraní, divadélka, hry venku s vodou a pískem, vrstevníci a laskavé paní učitelky pomáhají dětem chmury rychleji zahnat.
Letos se budeme vzdělávat s Kloboukem kouzelníka Pokustóna. Během roku budou děti z klobouku vytahovat barevné mašličky: modrá koresponduje se vzdělávací oblastí „Dítě a jeho tělo“, růžová s oblastí „Dítě a jeho psychika“, zelená s oblastí „Dítě a svět“ a žlutá s oblastí „Dítě, ten druhý a společnost“. Tyto vzdělávací oblasti jsou propojeny také s klíčovými kompetencemi a očekávanými výsledky učení. Ve školce si společně s dětmi vybíráme témata a cíle a v pedagogické diagnostice sledujeme, jak se jednotlivým dětem daří a v čem potřebují podporu.

Ačkoli to zvenku může vypadat, že si jen tak hrajeme, každá činnost má svůj význam.
S prvním zářím dochází ke změnám v našem předškolním týmu. Musíme se rozloučit s naší milou paní asistentkou a pustit ji dál. Asistenti působí ve třídách na základě doporučení odborných pracovišť v rámci podpůrných opatření. Jakmile podpůrné opatření skončí – například odchodem dítěte do základní školy – často končí i působení asistenta v mateřské škole, pokud nevznikne potřeba nového podpůrného opatření.

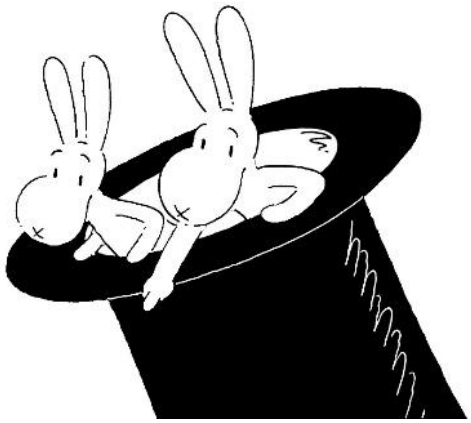

Paní asistentce Marušce Trajerové bych touto cestou chtěla velmi poděkovat za laskavou péči o děti, pracovní nasazení a humor, který nám bude velmi scházet.
Náš předškolní tým dočasně posílí zkušená paní učitelka Zuzana Bohony, která zastupuje Alenu Rabochovou.
Čeká nás společný výlet, divadélko, den s batůžkem, hodiny v tělocvičně a společné seznamování. Na všechny nové děti se moc těšíme a našim školákům přejeme hodně úspěchů na základní škole. Nebojte se k nám kdykoli přijít – u nás máte dveře stále otevřené.

Pohodové září všem!

Za kolektiv MŠ Slavče
A. Jelínková

Pozvánka na akce

6. 9. 2026 – průjezd cyklistů – Okolo Jižních Čech
17. 9. 2026 – Tvoření – Anděl z macramé – salonek ve Slavči
20. 9. 2026 – Koncert v kostele Žestě200
26. 9. 2026 – Ukliďme Česko – sraz u hasičárny ve Slavči
3. 10. 2026 – setkání seniorů ve Slavči
9. a 10. 10. 2026 – volby do zastupitelstev obcí
31. 10. 2026 – sázení ovocných stromů – alej
29. 11. 2026 – první adventní neděle – rozsvěcování vánočních stromů
6. 12. 2026 – druhá adventní neděle – Vánoční koncert v kostele Žestě200

Jubilanti květen – srpen 2026

Machová Anna – Slavče
Sekáč Jan – Slavče
Brunová Marie – Slavče
Lišková Alena – Slavče
Haláček Vladimír – Keblany
Dvořák František – Dobrkovská Lhotka
Ondrášková Růžena – Keblany
Biohlávek Karel – Slavče
Dvořáková Marie – Slavče
Rienesslová Alena – Slavče
Janda Václav – Slavče

Přejeme všem stálé zdraví, hodně štěstí a mnoho optimismu do dalších let.

Poslední vzpomínka květen – srpen 2026

František Kocina – Mohuřice – 67 let
František Tisoň – Dobrkovská Lhotka – 81 let